

Po vinohradech od Kalifornie po Austrálii

Vinařské stezky se stávají stále větším lákadlem pro milovníky vína. Mají je ve všech vyspělých zemích, kde se věnují vinohradnictví.

Turističtí pamětníci znají kdysi populární akci 100 jamích kilometrů. Její aktéři měli knížečku, kde jim razítkovali absolvované trasy. Podobnou, dokonce s pěkně vyvedeným pasem, mají v Kalifornii. Neputují však za památkami, ale nechávají si potvrdit navštívená vinařství. Nechodí také pěšky, ale přesouvají se autem od podniku k podniku, ochutnávají, získají potvrzení a do kufru skládají nakoupené kartony vína.

Putovat za vínem můžete v Austrálii, na Novém Zélandu, v Jižní Africe nebo třeba v Chile. Nemusíte však cestovat na druhý konec zeměkoule. Za vínem se putuje i ve všech evropských vinařsky vyspělých zemích.

Poučení i obchod

Perfektně značené vinařské stezky s odbočkami k jednotlivým sklípkům tak najdete na Pyrenejském poloostrově, stejně jako v Itálii, Francii, Německu, Rakousku, Itálii, Slovinsku, a už i v České republice. Milci vína tak mohou přímo na místě zrodu ochutnávat oblíbené odrůdy a hledat ty nejlepší producenty. Nikde totiž nechutná víno tak dobře jako tam, kde se zrodilo. Na většině tras se můžete dokonale seznámit s jednotlivými odrůdami přímo na vinici, s vinařskou historií i s technologií zpracování hroznů a jejich přeměnou na víno. Na rozdíl od ciziny však naše

stezky jsou vesměs zatím jenom dobře značené, ale moc otevřených sklípků na trase nenajdete. Složitě úřadování kolem prodaného vína a možné následné kontroly většinu drobných vinařů odrazuje.

Například v Rakousku nebo v Alsasku je každý příchozí vítán. Jde přece o potenciálního zákazníka. Drobní vinaři tak přímo prodají až 70 % své produkce. Nelitují proto času, protože se jim vyplatí být osobně návštěvníkům k dispozici a dát jim ochutnat ze své produkce. Jediný problém návštěvníci mají s tím, jak skloubit ochutnávku s pohybem od sklípku ke sklípku, protože tolerované množství alkoholu se i v ryze vinařských zemích spíše snižuje. Přísně a přesně vzato jsou podnapilí chodci i cyklisté na veřejné komunikaci stejně postižitelní jako řidiči za volantem.

Cesta od nejznámějších k neobjeveným

Pro milovníka vína – objevitele je pochopitelně nejzajímavější vypravit se do známých oblastí. Je třeba počítat s tím, že takových nadšenců je více. I když je většina podniků pro přijímání návštěv dokonale vybavena a přijímá hosty celoročně, je lepší vyhnout se období vinobraní. To mají vinaři přece jenom jiné starosti a provázet vás může brigádnice, která dokáže jenom papouškovat údaje z reklamního prospektu.

Ve známých a slavných evropských vinařských oblastech, jako je španělská Rioja, italské Toskánsko, francouzské Bordeaux, Burgundsko, Alsasko či Champagne, stejně jako krásnou cestou po rakouských vinařstvích po proudu Dunaje nebo podél řeky Dauro v Portugalsku vám ve větších podnicích nabídnou i ubytování, skvostná jídla a pochopitelně velký výběr vín. Stejně je tomu třeba v kalifornských vinařských údolích Sonoma a Napa, novozélandském Marlborough, kolem australského Melbourne, chilského Santiaga nebo v okolí Kapského Města v Jihoafrické republice. Pochopitelně čím známější podnik si vyberete, tím s větší finanční částkou musíte počítat. Ovšem i tam se ještě najdou vinařství, která poskytují základní ochutnávku bezplatnou. Jsou ovšem i taková, které neohlášené hosty nepřijímají vůbec. Patří k nim například ta nejslavnější vinařství v Bordeaux, jako je třeba Chateau Petrus. Jejich produkce je totiž většinou vyprodaná na roky dopředu, a tak nemají o nahodilé příchozí zájem.

Nová forma turistiky

Vinařská turistika je ve světě čím dál více populární. A je stále co objevovat. Neváhejte se vydat po prvních cestovatelských vinařských zážitcích i do míst méně známých. Dnes jsou vinařské stezky takřka všude, kde se vinná